

3d 27 221091 A-8

1 / 8

Jutjat Contenciós Administratiu 1 Girona (UPSD Cont.Administrativa 1)
Plaça de Josep Maria Lidón Corbi, 1
17001 Girona

REFERÈNCIA: Procediment abreujat 251/2022
Part recurrent: /
Part demandada: AJUNTAMENT DE GIRONA

RECIBIDO 27/01/2023

SENTENCIA Nº 3/2023

Girona, 10 de gener de 2023

RAMONA GUITART GUIXER, Jutge substituïda del Jutjat Contenciós Administratiu núm. 1 de Girona, he vist el procediment contenciós abreujat núm. 251/2022, en el qual han intervingut, com a part demandant, representada per la Procuradora, Gloria Messa Teichman i defensat pel Lletrat, Andres Prieto Tenorio, com a part demandada, l'AJUNTAMENT DE GIRONA, representat i defensat per la Lletrada dels serveis Jurídics, Maria Rosa Diví Devilar, dicto aquesta sentència sobre la base dels següents

ANTECEDENTS DE FET

Únic. Interposat per la representació processal de la part recurrent el present recurs contenciós administratiu contra la resolució administrativa que es cita en el fonament primer de la sentència i complets els tràmits i prescripcions legals procedimentals pròpiament dits sense necessitat de vista oral ja que cap de les parts sol·licitaren el lliurament del plet a prova a l'empara de l'art. 78.3 de la LJCA amb la nova redacció donada per la Llei 37/2010 de mesures d'agilització processal que va entrar en vigor en data 2-11-11 i tenint en compte la data d'entrada de l'escrit originador d'aquest procediment és de data 1-9-2022 en la UPSD dels Jutjats del Contenciós administratiu de Girona passen les actuacions seguidament per al dictat sentència.

FONAMENTS DE DRET

PRIMER.- El present recurs s'interposa per la part recurrent contra la resolució de la regidora d'Hisenda i Règim interior de data 16 de juny de 2022 de l'Ajuntament de Girona per la qual es desestima el recurs de reposició interposat contra la desestimació de la sol·licitud de rectificació de les autoliquidacions en concepte de l'Impost sobre l'Increment del Valor dels Terrenys de Naturalesa Urbana (IVTNU), en relació a la transmissió dels immobles situats al carrer Valenti Fàgnot de Girona

Registre d'entrada
Ajuntament de Girona
Num: 2023004579
7/01/2023

Registre : O_INTERN MIT
Àrea de destí : SERVEIS JURÍDICS D'HISENDA

AJUNTAMENT DE GIRONA - Registre d'Entrada
DOC-ID: 12336954
Codi de verificació CSV: 0UASQ-U70D8-BKAZQ
Verificació: http://www.girona.cat/verificacio_signatura
Procediment d'acord amb la Normativa sobre la gestió dels documents electrònics d'arxiu de l'Ajuntament de Girona, aprovada per Junta de Govern Local de 19 d'abril de 2007. Pàgina: 1/8.

La quantia del present recurs queda fixada en 6.110,13 € que correspon al total de l'import principal de les autoliquidacions de l'IIVTNU.

- Autoliquidació núm. 0078668350180051437608 per import de 1.329,63 €
- Autoliquidació núm. 0078668350180051437763 per import de 448,40 €
- Autoliquidació núm. 0078956390180074626832 per import de 386,10 €
- Autoliquidació núm. 0078956389180074626741 per import de 1.472,80 €
- Autoliquidació núm. 0078879992180068369250 per import de 400,18 €
- Autoliquidació núm. 0078879991180068369116 per import de 1.359,50 €
- Autoliquidació núm. 0079809096190039921080 per import de 322,45 €
- Autoliquidació núm. 0079809097190039921139 per import de 146,48 €
- Autoliquidació núm. 0082532702210031578857 per import de 244,59 €
- Liquidació núm. 20203217085VT01L000071 per import de 294,80 €
- Liquidació núm. 20203217085VT01L000070 per import de 189,97 €

SEGON.- Tanmateix de l'examen de l'expedient administratiu n'extrèiem els antecedents de fet rellevants per a la resolució del present recurs:

- 1.- Consten les autoliquidacions en l'expedient administratiu núm. 00000000000000000000 de Gestió tributària (folis 1 a 21).
- 2.- Consta la sol·licitud de rectificació de les autoliquidacions presentades en data 3/11/2021 (folis 22 a 85).
- 3.- Consta la Resolució de data 3/3/2022 denegatòria de la sol·licitud de rectificació i notificació (folis 87 a 93).
- 4.- Consta la interposició del recurs de reposició presentat en data 8/4/2022 (folis 105 a 117).
- 5.- Consta la resolució desestimatòria del recurs de reposició interposat de data 10/06/2022 (folis 119 a 131).

TERCER.- La part recurrent en defensa de les seves pretensions, en síntesi, efectua una exposició dels antecedents més rellevants, fent ressò de les següents al·legacions:

- 1.- La improcedència de la autoliquidació per inconstitucionalitat

Al·lega la part recurrent l'aplicació de la STC 182/2021 de 26 d'octubre, l'autoliquidació objecte d'impugnació va ser determinada en base als preceptes legals art. 107.1, 107.2 a) i 107.4 del TRLRHL preceptes expulsats de l'ordenament jurídic per inconstitucionalitat segons declara la referida sentència del TC.

- 2.- Respecte a la data d'aplicació del efectes de la STC 182/2021 de 26 d'octubre

Al·lega la part recurrent que és d'aplicació la jurisprudència dictada pel TC al present supòsit per considerar que la STC 182/2021 de 26 d'octubre té efectes a partir del

dia 26 de novembre de 2021, dia següent de la data de publicació al BOE 25-11-2021 i no des del 26-10-2021 data de la sentència. Al·lega la part recurrent que la sol·licitud de rectificació presentada davant l'Administració es va interposar abans de la publicació de la sentència i que s'hauria de considerar un supòsit susceptible de ser declarat inconstitucional per la STC esmentada.

3.- Sobre els efectes retroactius de la inconstitucionalitat de la norma
Al·lega la part recurrent que no es possible exigir l'IIVTNU a les transmissions d'immobles produïdes i objecte de les autoliquidacions impugnades en el present procediment, ja que van meritjar durant els exercicis 2018 a 2021, i al ser declarat inconstitucional l'art. 107 TRLHL que regulava la fixació de la base imposable l'impossibilitava a l'Administració a exigir l'IIVTNU. Per tant, al seu entendre la inconstitucionalitat de la norma té efectes ex tunc iés per això que en el moment que es va produir el meritament de l'IIVTNU existia un buit normatiu que no feia possible la seva exigència.

En el petitum de la seva demanda, es sol·licita que es dicti sentència que "(...) acuerde la nulidad de la misma, y por tanto, la rectificación de las autoliquidaciones del IIVTNU de los inmuebles sitos en la calle Valenti Fagnoli del municipio de Gerona, por importe de 6.594,87 euros".

QUART.- L'examen de la qüestió de fons de la present controvèrsia ja ens du a avançar que no podrà ser tributària acollida la sol·licitud de rectificació de les autoliquidacions interessada per la mercantil recurrent en base a les següents consideracions.

Amb caràcter previ tenim que posar de manifest que la societat recurrent va presentar la sol·licitud de rectificació de les autoliquidacions el dia 3 de novembre de 2021, data anterior a la publicació de la STC 182/2021 de 26 d'octubre però amb posterioritat a la data del dictat de l'esmentada sentència el 26/10/2021.

Cal significar que pel que fa a les liquidacions núm. 20203217085VT01L000071 per import de 294,80 € i núm. 20203217085VT01L000070 per import de 189,97 €, que s'inclouen en la relació de plusvàlues efectuada per la recurrent no poden ser objecte del present recurs atès que es tracten de dues liquidacions i per tant, el seu procediment no segueix el mateix procediment de rectificació que el de les autoliquidacions ja que van adquirir fermesa per no haver estat recorregudes en termini legal i així ho resolde per l'administració (art. 223 LGT).

Entrant doncs a la qüestió de fons de la present controvèrsia circumscrit –com hem exposat– tan sols a les autoliquidacions hem de entrar a examinar els efectes de la STC 182/2021 de 26 d'octubre.

En efecte, en data 26 d'octubre de 2021 es dicta pel TC la sentència declarant la inconstitucionalitat dels art. 107.1 segon paràgraf , 107.2 a) i 107.4 i la seva publicació al BOE es du a terme en data 25-11-2021.

AJUNTAMENT DE GIRONA - Registre d'Entrada
DOC ID: 12338954
Codi de verificació CSV: 30JASO-U7QD8-RKAZO
Verificació: http://www.girona.cat/verificacio_signatura
Procediment d'acord amb la Normativa sobre la gestió dels documents electrònics d'arxiu de l'Ajuntament de Girona, aprovada per Junta de Govern Local de 19 d'abril de 2007. Pàgina: 3/8.

Advertim que la mercantil recurrent va interposar la sol·licitud de rectificació de les autoliquidacions pel concepte de l'IIVTNU en data 3 de novembre de 2021, per tant, entre la data del dictat de la resolució i la data de la seva publicació al BOE.

Com aquest Jutjat ja ha posat de manifest en la sentència dictada en el PA 168/2022, "El examen de la cuestión de fondo de la presente controversia respecto a la liquidación del conocido como impuesto de plusvalía municipal, resulta de aplicación lo dispuesto en la STC 182/2021, de 26 de octubre de 2021, que declara la inconstitucionalidad y nulidad de los arts. 107.1, segundo párrafo, 107.2 a) y 107.4 del texto refundido de la Ley reguladora de las haciendas locales, aprobado por el Real Decreto Legislativo 2/2004, de 5 de marzo, en los términos previstos en el fundamento jurídico 6.

Como consecuencia de dicha declaración de inconstitucionalidad, las liquidaciones impugnadas que no hubieran adquirido firmeza a la fecha de la referida sentencia, carecen de base normativa para determinar la base imponible del impuesto, debiendo el legislador establecer una nueva regulación al efecto.

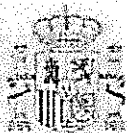
En este sentido, se dictó el Real Decreto-ley 26/2021, de 8 de noviembre, por el que se adapta el texto refundido de la Ley Reguladora de las Haciendas Locales, aprobado por el Real Decreto Legislativo 2/2004, de 5 de marzo, a la reciente jurisprudencia del Tribunal Constitucional respecto del Impuesto sobre el Incremento de Valor de los Terrenos de Naturaleza Urbana, que obliga a los ayuntamientos a modificar sus ordenanzas fiscales para adaptarlas al nuevo sistema que, a su vez, entró en vigor el 9 de noviembre de 2021.

Respecto a los efectos de la declaración de inconstitucionalidad referida, la STC 182/2021, establece que:

6. Alcance y efectos de la declaración de inconstitucionalidad y nulidad. Sobre la presente declaración de inconstitucionalidad y nulidad de los arts. 107.1, segundo párrafo, 107.2 a) y 107.4 TRLHL cabe realizar las siguientes precisiones:

a) Por un lado, la declaración de inconstitucionalidad y nulidad de los arts. 107.1, segundo párrafo, 107.2 a) y 107.4 TRLHL supone su expulsión del ordenamiento jurídico, dejando un vacío normativo sobre la determinación de la base imponible que impide la liquidación, comprobación, recaudación y revisión de este tributo local y, por tanto, su exigibilidad. Debe ser ahora el legislador (y no este tribunal) el que, en el ejercicio de su libertad de configuración normativa, lleve a cabo las modificaciones o adaptaciones pertinentes en el régimen legal del impuesto para adecuarlo a las exigencias del art. 31.1 CE puestas de manifiesto en todos los pronunciamientos constitucionales sobre los preceptos legales ahora anulados, dado que a fecha de hoy han transcurrido más de cuatro años desde la publicación de la STC 59/2017 ("BOE" núm. 142, de 15 de junio). Como ya se recordó en la STC 126/2019, al tratarse de un impuesto local, corresponde al legislador estatal integrar el principio de reserva de ley en materia tributaria (arts. 31.3 y 133.1 y 2 CE) como medio de preservar tanto la unidad del ordenamiento como una básica igualdad de posición de los contribuyentes en todo el territorio nacional [STC 233/1999, de 16 de

diciembre, FJ 10 c)] y el principio de autonomía local (arts. 137 y 140 CE), garantizando con ello adicionalmente la suficiencia financiera de las entidades locales exigida por el art. 142 CE.

b) Por otro lado, no pueden considerarse situaciones susceptibles de ser revisadas con fundamento en la presente sentencia aquellas obligaciones tributarias devengadas por este impuesto que, a la fecha de dictarse la misma, hayan sido decididas definitivamente mediante sentencia con fuerza de cosa juzgada o mediante resolución administrativa firme. **A estos exclusivos efectos, tendrán también la consideración de situaciones consolidadas (i) las liquidaciones provisionales o definitivas que no hayan sido impugnadas a la fecha de dictarse esta sentencia y (ii) las autoliquidaciones cuya rectificación no haya sido solicitada ex art. 120.3 LGT a dicha fecha.**

En el presente caso, no es controvertido que las liquidaciones cuestionadas se impugnaron el 8 de noviembre de 2021, siendo notificadas el 11/10/2021.

Consta la admisión de varios recursos de casación, cuyo objeto es el determinar si la inconstitucionalidad de los artículos 107.1, 107.2 a) y 110.4 del texto refundido de la Ley de Haciendas Locales, aprobado por el Real Decreto Legislativo 2/2004, de 5 de marzo, declarada en la sentencia del Tribunal Constitucional 182/2021, de 26 de octubre, obliga en todo caso a la anulación de las liquidaciones que no sean firmes y consentidas, y al reconocimiento del derecho a la devolución de ingresos indebidos en las solicitudes de rectificación de autoliquidaciones por el impuesto sobre el incremento de valor de los terrenos de naturaleza urbana que no hayan sido decididas definitivamente, sin entrar a valorar la existencia o no en cada caso de una situación inexpresiva de capacidad económica.

En este sentido, actualmente se han dictado diversos autos del TS de fecha 4 y 11 de mayo de 2022, fijando dicho interés casacional.

Por su parte, la administración demandada alegó que, en virtud de la STC 182/2021, tendrán también la consideración de situaciones consolidadas (i) las liquidaciones provisionales o definitivas que no hayan sido impugnadas a la fecha de dictarse esta sentencia.

Siendo la sentencia de fecha 26/10/2021 y la impugnación de las liquidaciones es de fecha 8/11/2021, en el presente caso no existe ningún recurso pendiente de resolver en fecha 26/10/2021 por lo que debe considerarse dicha liquidación como situación consolidada, no revisable, por tanto, por falta de cobertura normativa en virtud de la inconstitucionalidad de los artículos 107.1, 107.2 a) y 110.4 del texto refundido de la Ley de Haciendas Locales, aprobado por el Real Decreto Legislativo 2/2004, de 5 de marzo.

Haciendo aplicación de la doctrina jurisprudencial expuesta al presente supuesto por ello comporta la desestimación del presente recurso".

En el present cas, fent aplicació de la fonamentació jurídica anteriorment exposada al present supòsit, advertim que la sol·licitud de rectificació es porta a terme en data posterior a la sentència 26/10/202, en data 3/11/2021 per la qual cosa no pot ser revisada al·legant la inconstitucionalitat declarada pel TC. El propi TC estableix la data de "dictar-se" com el moment que comença a produir els efectes de la sentència.

En aquest sentit es pronuncia la Sentència del Tribunal Suprem núm. 154/2022, de 9 de febrer, la qual fonamentació jurídica passem a reproduir,

"(...) 1. Las declaraciones de inconstitucionalidad.

Como dato más anecdótico que relevante, dada las fechas en las que discurre el supuesto enjuiciado y la fecha de la sentencia del Juzgado, recordar que a la STC 59/17, sobre la misma materia, han seguido la 126/19 y la 182/21; esta última expresamente sobre los efectos que conlleva indica que "lleva aparejada la nulidad y expulsión del ordenamiento jurídico, dejando un vacío normativo sobre la determinación de la base imponible que impide la liquidación comprobación recaudación y revisión de este tributo local y por tanto su exigibilidad", pero delimita su alcance en tanto que dispone que no pueden considerarse situaciones susceptibles de ser revisadas aquellas obligaciones tributarias que hayan devenido firmes, considerando situaciones consolidadas las liquidaciones provisionales o definitivas que no hayan sido impugnadas a la fecha de dictarse la sentencia, esto es, el 26 de octubre, no el de su publicación".

Per tant, resta clar que el efectes retroactius de la nul·litat tenen uns límits i excepcions marcades per l'ordenament jurídic, raó per la qual no poden ser revisats procediment conclosos amb sentències ferma o aquelles situacions que hagi marcat el propi TC com l'equiparació d'actuacions administratives fermes –art. 40 LOTC- i també així es pronunciava amb anterioritat la sentència del TC núm. 45/89.

La pròpia sentència núm. 182/2021 estableix les situacions susceptibles de ser revisades fixant un límit contrari a l'efecte, ex tunc que al·lega la part demandant.

D'igual mode, procedeix considerar la declaració de nul·litat de ple dret previst a l'art. 217.1 de la LGT ja que la declaració d'inconstitucionalitat dels arts. 107.1, 107.2 a) i 110.4 del TRLHL no determina que les liquidacions fermes en via administrativa incorrin en supòsits de nul·litat de ple dret tal i com estableix la sentència núm. 1159/22 del TS de 20 de setembre.

Rebutjats la totalitat de motius d'impugnació, per les raons exposades s'escau desestimar el present recurs contenciós administratiu, per ser l'actuació administrativa impugnada plenament ajustada a dret.

ÚLTIM.- A tenor dels arts. 68.2 i 139.1 de la vigent Llei reguladora d'aquesta Jurisdicció modificat aquest últim per la Llei 37/2011 de 10 d'octubre de mesures d'agilització processal, les costes processals s'imposaran en primera o única instància a la part que hagi vist rebutjades totes les seves pretensions en la sentència o en la resolució del recurs o de l'incident a excepció que es justifiqui la

seva no imposició. Sense que no obsti, en seu cas, la manca de sol·licitud expressa de condemna en costes per les parts, tota vegada que aquest pronunciament es sempre obligat o imperatiu per la decisió judicial, sense incorre per raó de tal vici d'incongruència processal -*ultra petita partium* - articles 24.1 CE i 33.1 i 67.1 LJCA-, al concernir l'esmentada declaració judicial a una qüestió jurídic processal de conformitat amb el dictat de l'art. 68.2 de la Llei Jurisdiccional i d'una reiterada jurisprudència tant contenciosa administrativa com constitucional (entre altres, STS Sala Contenciosa Administrativa, de 12 de febrer de 1991; i STC, Sala Primera, núm. 53/2007, de 12 de març, i 24/2010, de 27 d'abril).

Cal recollir, doncs, el principi de venciment mitigat, tot i que en el supòsit aquí examinat ens porta a concloure amb la no imposició de costes tota vegada que la singularitat de la qüestió aquí debatuda veta estimar que es trobi absent en el cas que ens ocupa *iusta causa litigandi* (series dubtes de fet o dret) tot això tenint en compte que per la jurisprudència recaiguda en supòsits similars per apreciar a aquests efectes que el cas era jurídicament dubtós tal i com assenyala l'art. 394 de la Llei 1/2000, d'Enjudiciament Civil.

Atesos els fonaments esmentats,

DECISIÓ

DESESTIMAR el recurs contenciós administratiu núm. 251/2022 presentat per ~~CA~~ confirmar l'actuació administrativa impugnada per ser plenament ajustada a Dret. Sense l'expressa imposició de costes.

Notifiqui's a les parts la precedent sentència fent constar que és ferma, no essent, per tant, susceptible de cap mena de recurs ordinari.

Expediu-ne un testimoniatge i, juntament amb l'expedient corresponent, trameteu-lo a l'òrgan demandat, que haurà de dur a terme la decisió sencerament. Advertiu aquell òrgan que ha d'acusar-ne la recepció.

Així mateix, expediu-ne un altre testimoniatge per unir-lo a les actuacions i inseriu l'original al llibre de sentències definitives del Jutjat.

Conforme a lo dispuesto en el Reglamento (EU) 2016/679 del Parlamento Europeo y del Consejo, de 27 de abril de 2016, relativo a la protección de las personas físicas en lo que respecta al tratamiento de datos personales y a la libre circulación de estos datos, en la Ley Orgánica 3/2018, de 5 de diciembre, de Protección de Datos de Carácter Personal, hago saber a las partes que sus datos personales han sido incorporados al fichero de asuntos de esta Oficina Judicial, donde se conservarán con carácter confidencial y únicamente para el cumplimiento de la labor que tiene encomendada y bajo la salvaguarda y la responsabilidad de la misma y en donde serán tratados con la máxima diligencia.

Així per aquesta Sentència, ho pronuncio, mano i signo.

La magistrada juez

PUBLICACIÓN. La Ilma. Magistrada Juez que ha dictado la anterior sentencia la ha leído y la ha publicado en audiencia pública el mismo día de la fecha. Doy fe.

